

Henlysn til Protokolførere, edsvorne Retsvidner og Udgifter, der blive nødvendige for at tilvejebringe den fornødne Udvidelse af Lokalerne, er iøvrigt Gjenstand for Forslagets Indhold. Hvis noget af de Forslag, som vi i Dag behandle, maa siges at have været meget nødvendigt, gjælder det i særlig Grad om dette. Der er i den Henseende forelagt en meget oplysende Oversigt over Antallet af Sager ved Kriminal- og Politiretten, og jærlig er oplyst den Procentforøgelse, som har fundet Sted fra 1878 til 1884, og som illustrerer, i hvor høi Grad Arbeidet for Retten er steget. Det fremgaar deraf, at Sagerne ved Grundlovsprotokollen ere stegne med over 35 pCt., at Kriminellammerjager ved de forskjellige Kamre ligeledes ere stegne med 35 pCt., og at Dommene i kriminelle Sager, Aktionsjager og de saakaldte Kammerjager ere stegne med noget over 32 pCt., samt at i de offentlige Politiretsafdelinger er Sagernes Antal steget med over 134 pCt. og Antallet af Domme med over 97 pCt. Det er talende Tal, der give det suldstændigste Bevis for, hvad Retten har udtalt, for det Første at der er en Overbebyrdelse af Retten, og for det Andet, at denne Overbebyrdelse medfører en Usikkerhed og Fare for Rets- haandhævelsen i Jurisdiktionen. Det oplyses ogsaa, hvad der er Grunden til den betydelige Stigning, og det er for den største Del Grunde, som det ligger udenfor Nogens Rækkevidde at afværge, thi de komme af Omstændighederne og Forholdenes Udvikling, og ganste jærligt er det jo her en naturlig Følge af den voksende Folkemængde i Kjøbenhavn og Omegn og den stadig tiltagende Forbindelse med Udlandet, særlig Sverige. Der henvises ganste vist til den Omstændighed, at det til en vis Grad laa indenfor Lovgivningens Omraade at gjøre Noget, da jo Straffeloven af 10de Februar 1866 ved sine milde Straffe har medført en Forøgelse i Antallet af Gjentagelser af Forbrydelser. Men bortset fra, i hvilket Omfang dette med Rette kan siges, og hvad der vil kunne udrettes til Formindskelse af Forretningsbyrden for Retten i saa Henseende, saa vil det jo i alle Tilfælde være en Foranstaltning eller en Tante, hvis Realisation ligger langt ude i Fremtiden, hvis man saaledes skulde omstøbe den gamle eller skabe en ny almindelig Straffelov. Det har derfor været og er, hvad vel næppe Noget kan benægte, i høieste Grad nødvendigt at skaffe Retten den Forøgelse, som kan sætte den istand til uden Overbebyrdelse at fyldestgjøre sit Hverv og røgte den Opgave, som den har i Retsfikkerhedens Interesse i Kjøbenhavns Jurisdiktion. Jeg mener derfor med Frie at kunne anbefale

dette Forslag til videre Fremme og Vedtagelse.

Madjen: Efter den Oversigt, som følger med dette Lovforslag, kunde det jo se ud, som om dette Forslag var nødvendigt, dersom det var fremkommet under almindelige rolige Forhold, der rummede Betingelser for et frugtbart Lovarbejde i det Hele taget. Men da der ved dette Lovforslag tillige forelægges den provisoriske Lov af 20de Mai d. A. om det samme Emne, saa maa jeg ogsaa protestere mod denne Lov og anbefale at stemme mod Overgangen til 2den Behandling. Om det nemlig ogsaa maatte erkjendes, hvad jeg for Resten ikke kan vide, at der kunde være Trang til Loven under almindelige Forhold, saa mener jeg, at det er givet, at der i Tidrummet fra 8de Februar til 20de Mai ikke kan være fremkommet en saa paatrængende Nødvendighed, saa at Loven absolut skulde udstedes som foreløbig Lov. Den Stigning i Retsjagerens Antal, som her staar nævnt, er jo dog ikke sket i Tidrummet fra 8de Februar til 20de Mai, men er sket jævnt fra Mar til Mar, hvad da ogsaa fremgaar af Oversigten. Var Loven nødvendig den 20de Mai 1886, var den det ogsaa den 8de Februar, og det havde altfaa været muligt for den høie Regjering at forelægge Loven paa jædvanlig Maade, saa at der altfaa ikke var nogen paatrængende Nødvendighed for at udstede den som foreløbig Lov. Dernæst er der en anden Ting, som jeg ikke kan undlade at berøre, nemlig den, at 2—3 Kriminalretsassessorer jo stadig ere travlt beskæftigede udenfor Kriminalretten ved Undersøgelser hist og her i Landet, med Forhør i stor Stil og irriterende Fængslinger, Fængslinger af Mange, som jeg personlig kjender som hæderlige og brave Mænd. Dette, at 2—3 Assessorer kunne undværes til dette Brug, tyder ikke paa, at Loven overhovedet er saa overordentlig nødvendig. Jeg skal ikke opholde mig videre ved Sagen, men blot udtale, at jeg i Henhold til disse Udtalelser og mine tidligere Udtalelser om de andre provisoriske Love, anbefaler denne Lovs Forkastelse.

Justitsministeren (Mellermann): Maa det være mig tilladt at gjøre et Par Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem udtalte. Denne Lov om Forøgelse af Assessorernes Antal i Kriminal- og Politiretten var visjelig ogsaa nødvendig den 8de Februar, men kunde ikke gennemføres den Gang, thi der havdes ikke de nødvendige Lokaler til at de nye Kamre kunde indstalleres, og disse nye Lokaler erhvervedes først senere ifølge